با ما در ارتباط باشید

info@shahrara.com — رایانامه
۳۰۰۰۷۲۸۹ — پیامک
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰ — پیام رسان
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵ — تلفن

بازنشستگان

سانازا از طرح خرید اقساطی لوازم خانگی بازنشستگان مدتی می‌گذرد اما هیچ محصولی برای خرید وجود ندارد. وظیفه‌بگیران هم مشمول طرح هستند ولی موقع درخواست، مرتب اعلام می‌کنند که مشمول نیستید. هر هفته با ۲۵۰۰ تماس می‌گیرم، می‌گویند صبر کنید، این هفته درست می‌شود. کالاها هم موجود نیست؛ این چه جور طرحی است! اگر قابلیت اجرایی نداشت، برای چی اعلام می‌کنند؟

شهروند| قیمت هر جنس نسبت به بیرون، میلیونی اختلاف دارد. گران‌فروشی تا این اندازه؟! بعد می‌خواهند کمک‌حال بازنشسته باشند.

بازرسی

۰۹۱۵...۸۱۲| نانوایی سنگک... سنگک ساده را ۲۵۰۰ و کنجدی را ۴۰۰۰تومان عرضه می‌کرد. اعتراض کردم، گفت به هرجا دوست داری، برو بگو. نرخ‌نامه و تلفن رسیدگی به شکایت دیده نمی‌شد. درنهایت به تعزیرات خبر دادم. گویا برخوردی نکردند و نان هنوز به همان قیمت عرضه می‌شود.

۰۹۱۵...۷۷۳| چرا نانوایی داخل بهار ۱۸ نان را گران می‌دهد و اتحادیه و تعزیرات حکومتی با او برخورد نمی‌کنند؟

نمایندگی خودرو

رضا منصوری| با این وضعیت نمایندگی‌های خودرو به داد مردم برسید. خودرویم را بردم نمایندگی کرمان‌موتور، می‌گویند قطعه نداریم، اما همان قطعات در بازار آزاد دوبرابر قیمت به فروش می‌رسد.

شهرداری

گروسی| شهرداری برگ‌های خشک را در باغ ملی ریخته‌است که مردم از مناظر فصل خزان لذت ببرند. دو مسئله را باید اینجا یادآوری کنم. اول اینکه برگ‌های فصل پاییز برای بخش قابل توجهی از مردم شهر، حساسیت فصلی ایجاد می‌کند به‌ویژه که زیر پا باشد و لگدمال شود. در این صورت ذرات آن در هوا معلق شده، وارد مجاری تنفسی و ریه‌ها و باعث عطسه و سرفه می‌شود که به حجم بیماران تنفسی می‌افزاید. دوم اینکه دعوت مردم در این روزگار کرونایی به خیابان‌ها و پارک‌ها، کمک به گسترش بیماری است.

بانک‌ها و مؤسسات مالی

محمد| بانک‌ها درقبال کوچک‌ترین خدماتی از مشتریان کارمزد دریافت می‌کنند اما به سپرده‌های مردم کارمزد نمی‌دهند. پول مردم را بدون دادن هیچ‌گونه کارمزدی به‌صورت قرض‌الحسنه دریافت می‌کنند ولی درقبال کوچک‌ترین تسهیلات، هزار برگ سند و سفته و ضامن می‌خواهند.

اتحادیه املاک

علی‌اکبر فکری| کمیسیون املاک مسکن بسیار زیاد و بی‌منطق است. ما اجاره‌نشینان از همه‌جا اعم از اجاره‌های زیاد و هزینه باربری و بنگاه زیر فشار شدید هستیم و کسی هم به فکر حل مشکلات ما نیست.

آموزش و پرورش

۰۹۱۵...۵۲۱| تابه‌حال مهندس ساختمانی پیدا شده است که مطرح کند اول سقف خانه را می‌زنم بعد دیوار و پی را، اما چرا در آموزش‌وپرورش اول بهترین و باسوادترین دبیرها برای دبیرستان از بهترین دانشگاه‌ها انتخاب می‌شوند، بعد به‌سراغ آموزگاران ابتدایی می‌روند؟ اگر شد، از میان دانش‌آموخته‌های دانشگاه فرهنگیان؛ نشد دانشگاه‌های معمولی، اگر آن هم نشد، از میان سربازمعلم‌ها و آموزشیاران نهضت و باز هم اگر کسری تأمین نشد، از دیپلمه‌ها و... . آمار زیاد ترک تحصیل در همان مقطع ابتدایی، یکی از پیامدهای این نوع نگرش است.

دولت

عزیز| کاش مسئولان به‌جای اضافه‌کردن حقوق، کالاهای اساسی را با قیمت مناسب برای کارمندان و بازنشسته‌ها تأمین کنند و جلو گرانی‌ها را بگیرند.

نوری| نامزد ریاست‌جمهوری با تمام قدرت به مردم وعده می‌دهد و پس‌از دریافت حکم تنفیذ، خود را ضعیف‌ترین و بی‌اختیارترین فرد نظام قلمداد می‌کند!

شهروند| تنها راه به‌روزماندن یارانه، این است که به دلار داده شود یا حساب شود! ارزش پول ملی در سراشیبی تند سقوط قرار دارد با این تورم. اما نرخ ارزهای خارجی ثبات خیلی خوبی دارد.

شهروند| این گرانی را بیاورید پایین؛ ما زورمان نمی‌رسد.

سازمان تأمین اجتماعی

حسین| تأمین اجتماعی چرا حداقل حقوق را زیاد نمی‌کند که همه کارگران و مستمری‌بگیران را شامل بشود؟ با این حساب، حقوق مستمری‌بگیرانی که در سال ۹۹ بازنشسته شده‌اند، باز همان ۲میلیون تومان می‌شود. این گروه تا کی باید منتظر همسان‌سازی بعدی باشند؟

شهروند| چرا باید یک نفر بازنشسته تأمین اجتماعی با ۳۰سال بیمه‌پردازی ۲۸۰۰ دریافت کند ولی نمونه همین سابقه در بیمه‌گذاری کشوری ۴۶۰۰ است؟

شهروند| سرمایه چندین‌ساله بازنشستگان تأمین اجتماعی را به باد دادید (برداشت سرمایه بدون اجازه از آن‌ها). تورم ۴۲درصدی را ۲۶درصد حساب کردید. همسان‌سازی را به متناسب‌سازی تغییر دادید. به دروغ در بوق و کرنا می‌زنید که آی چنان کردیم، چنین کردیم. کارهای سخت و زیان‌آور را که ۴درصد بیمه بیشتر گرفتید، پایمال کردید و قانونی که خودتان نوشتید، زیر پا گذاشتید. شاید بگویید این سرمایه هنگفت که هر دولتی را متزلزل می‌کند، صاحب که ندارد؛ این‌ها هم پیر و فرسوده هستند و نمی‌توانند ادعایی داشته باشند! فقط اگر مردید، بگویید جواب خدا را چی می‌دهید؟

شهروند| به خاطر اینکه دولت الان استخدام دولتی ندارد و بیشتر مردم زیر پوشش تأمین اجتماعی هستند، صرف نداشت به تأمین اجتماعی رسیدگی کنند. حالا از اول سال همه‌اش در اخبار تیتر می‌کنند که همسان‌سازی صورت گرفته، درصورتی که هیچ کاری برای طبقه ضعیف نکردند.

عابدیان| دولت تا دیر نشده این تبعض بین حقوق کشوری و سازمان تأمین اجتماعی را بردارد. من با همکارم در یک گروه شغلی بازنشسته شدیم سال ۸۸. او کشوری، من تأمین اجتماعی. با اینکه من حق بیمه بیشتری دادم، او حدود ۲میلیون‌تومان بیشتر می‌گیرد. چرا؟

شهرآرا
روزنامه شهرامید وزندگی
۴شنبه
۲۸ آبان ۱۳۹۹
۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲
شماره ۳۲۵۲
SHAHRARANEWS.IR
۰۴
جامعه

...که بباخت هرچه بودش!

روایت میدانی از حلقه‌های خیابانی قمار در برخی نقاط شهر

مصطفی توفیقی

گزارش روز

«خنک آن قمار بازی که بباخت هرچه بودش
بنماند هیچش الا هوس قمار دیگر...»

رقیبش می‌پرسد: «یعنی چی این؟»

جواب می‌دهد: «یعنی نخودت رو بکار داداش!»

رقیبش یک نخود دیگر می‌گذارد روی یکی از نقطه‌های خالی صفحه بازی که با زغال روی میز سیمانی پارک کشیده‌اند. یکی از دو رقیب، خودش را روی صندلی پارک مرتب کرده و نشسته است و دیگری پای راستش را جمع کرده زیر بدنش، انگار استخوان به بدن نداشته باشد، خودش را مچاله کرده روی صفحه سیمانی بازی و زل زده به صفحه تا نقطه‌ای پیدا کند که از چشم‌های حریف دور مانده است.

- مهره می‌ریزی؟

من که تا این لحظه، زیرچشمی و به‌احتیاط بازی دو رقیب را دنبال کرده‌ام، حالا به اشارت رقیبی که در چشم‌هایش برق پیروزی دارد، هشیار شده‌ام:

- مهره بریزم؟!

- نخود دایی‌جان! از این نخودها! (نخود و لوبیاهای توی مشتش را نشانم می‌دهد)

- نخود ندارم دایی‌جان!

- نخودش از ما دایی‌جان! پول که داری؟

- پول؟...

مثل هپروتی‌ها من‌من می‌کنم که مرد یک لوبیای دیگر می‌گذارد وسط و...:

«تمام! سه به سه قطار!»

و بعد دست می‌گذارد روی دسته ده‌هزار تومانی کنار دستش و می‌شمرد:

«ده‌تا!

چند تا می‌ذاری وسط؟»

- با من هستین؟

- نخیر با دیوارم! خوب با تو هستم دیگه شازده پسر!

سرم را می‌اندازم پایین، عذرخواهی می‌کنم و پشت به غرولندهای پرنیش‌وکنایه دو مرد از پارکی محلی اما پررفت‌وآمد در محله ... مشهد دور می‌شوم، مردها هر دو دست‌کم چهل‌وچندساله، نمونه‌ای از ده‌ها مردی که طی یک هفته گشت‌وگذار ما در خیابان‌ها و بوستان‌های گوشه‌وکنار شهر مشغول بازی که نه، مشغول قماربازی‌اند. کرونا رونق از هرچه برده، انگار کاری به کار این جماعت نداشته است.

قمار بر سر مال و جان

یک روز از گشتن ما در جهان قمارها و قماربازها، در محله ... می‌گذرد. با وجود تلاش مستمر شهرداری و نهادهای مختلف برای برچیدن بساط قمارهای شهری از این منطقه، میل ریشه‌دار معدود افراد محلی و غیرمحلی به تیله‌بازی و خط‌بازی و بیخ‌دیواری، از سالیان بسیار دور همچنان در برخی محله‌های خاکی اینجا به چشم می‌خورد. در منطقه‌ای کم‌وبیش تهی از سکنه از این منطقه جمعیتی حدود بیست نفر دور هم جمع شده‌اند و تیله‌های رنگی خود را روی زمین ریخته‌اند. هر تیله، رنگی و طرحی و البته اسمی مختص خود دارد و تیله‌بازها هم برخلاف انتظار از هر سن و سالی هستند، از نوجوانان چهارده‌پانزده‌ساله تا مردان جاافتاده که چهره‌شان شصت‌ساله نشان می‌دهد. و البته زبان همگی یکی است، حرف‌ها و واژه‌ها و پسندها و ناپسندها؛ گویی جهان «شرط‌بندی» تفاوت‌هایشان را به اشتراک رسانده است، اشتراک برای ولعی تمام‌نشدنی، ولع بردن و بردن و بردن برای چی؟

«این دور را برای ناهار بازی می‌کنند، دور بعدی را سر یک پاکت سیگار، دور بعدی را هم شاید سر یک کیسه برنج. خدا می‌داند؛ هربار برای یک چیزی توشله (تیله) می‌ریزند...»

این‌ها را غلامرضا می‌گوید. پسر جوان بیست‌وچندساله‌ای که گوشه زمین خاکی با چند نفر دیگر به تماشای بازی نشسته‌اند.

می‌پرسم: «روزی چند ساعت بازی می‌کنند؟»

جواب می‌دهد: «بستگی دارد به حال و روزشان. و البته وضع جیبشان. و اینکه کی دعوایشان بشود.»

- مگر دعوا هم می‌کنند؟

-زیاد!

-سر چی؟

-سر هر چیزی. سر اینکه فکر می‌کنند طرفشان جیر می‌دهد (تقلب می‌کند) و می‌خواهد پولشان را بالا بکشد.

- دعوایشان بالا هم می‌گیرد؟

- زیاد. همین چند هفته پیش داداش خودم همین‌جا تیزی (چاقو) خورد. چه تیزی‌ای آقا؛ روده‌اش توی دستش بود!

همسایه، اما غریبه

باورکردنی نیست اما برای رسیدن به باور هم راه سختی در پیش نیست. در گذاری که در منطقه ... دارم، وقتی می‌خواهم در منطقه‌ای شهری که هنوز کاملا ساخت‌وساز نشده است، سوار خودرو شوم، سروصدای اهالی چشم‌هایم را می‌کشد به سمت دیگر خیابان؛ عده‌ای با چوب و چماق به جان هم افتاده‌اند، که ناگهان قمه‌ای کشیده درمیان غبار برخاسته از نزاع به هوا می‌رود و دقیقه‌ای بعد جمعیت مشغول نزاع پراکنده می‌شوند و از جنگ مختصر شهری، تنها چیزی که باقی مانده است بدنی است با لباس پاره‌پاره که در خاک غلت می‌زند و سر خونی‌اش را در دستش گرفته و فریاد می‌زند و کسی هم جرئت نزدیک‌شدن ندارد.

درحالی‌که سعی می‌کنم وحشتم را قایم کنم، از یکی از اهالی محل که چادرش را به دندان گرفته و دوستش او را «س» صدا می‌زند، می‌پرسم: «کسی کاری نمی‌کند؟»

می‌گوید: «مثلا چه کار؟»

حداقل به پلیس زنگ بزنیم.

- کسی جرئت نمی‌کند. مهم هم نیست برای کسی. یک مزاحم کمتر...

- مزاحم؟ مگه همسایه نیستین؟

- همسایه؟ این‌ها از صدتا غریبه غریبه‌ترن آقا. صبح تا شب اینجا را قمارخانه کرده‌اند. آخرش را هم که می‌بینید. داستان هر روز ما همین است. این بچه‌های بیچاره چه گناهی کرده‌اند که باید از کنار این‌ها رد بشوند بروند مدرسه؟

حدود بیست نفر دور هم جمع شده‌اند و تیله‌های رنگی خود را روی زمین ریخته‌اند. هر تیله، رنگی و طرحی و البته اسمی مختص خود دارد و تیله‌بازها هم برخلاف انتظار از هر سن و سالی هستند، از نوجوانان چهارده‌پانزده‌ساله تا مردان جاافتاده.

سمت دیگر قمار

آیا علت اصلی قماربازی‌های خیابانی، ضعف اقتصادی است و این آسیب اجتماعی به محله‌هایی با اقتصاد ضعیف‌تر محدود می‌شود؟ اگرچه در نظر اول پاسخ مثبت است، کافی است خودمان را از انتهایی‌ترین مناطق شهری ... و ... و... به پارک‌های شلوغ و پلوغ مناطق شهری برخوردارتر برسانیم و گوش‌هایمان را برای شنیدن گپ و گفت‌های جوان‌های خوش‌لباسی تیز کنیم که در گوشه‌وکنار بوستان‌های محلی و شهری دور هم روی چمن نشسته‌اند و ورق‌های قرمز و مشکی را روی چمن ریخته‌اند. در پنج نوبت پیاده‌روی در محلات مرفه‌نشین مشهد، بیش از سی مورد از این گروه‌ها را که تعداد اعضای هر حلقه بین شش تا دوازده نفر متغیر است، ملاقات می‌کنیم. اگرچه از گفت‌وگو با اعضای این حلقه‌های قمار خیابانی یا گوش‌دادن به مکالمات آن‌ها برمی‌آید که تعدادی از این افراد از مناطق کم‌برخوردار مشهد، پایشان به این پارک‌ها و دورهمی‌های قمار کشیده شده است، تعداد شایان‌توجهی از آن‌ها از اهالی همین محلات مرفه‌نشین هستند. اعضای این حلقه‌های قمار هم مانند گروه‌هایی که در محلات کم‌برخوردار مشاهده و با آن‌ها گفت‌وگو کرده‌ایم، بیشتر آقایان هستند با این تفاوت که گاهی در «حلقه‌های ورق» دست‌کم یکی‌دو خانم جوان هم حضور دارند. در ظاهر، این حلقه‌ها نسبت‌به گروه‌های قمار خیابانی در مناطق کم‌برخوردار، درباره حضور افراد خارج از گروه، حساس‌تر هستند.

قمار، کمی‌نزدیک‌تر!

کنار «رها» که بعد از ساعتی بازی، از دوستانش جدا شده و روی صندلی پارک ... سیگاری گیرانده است، می‌نشینم و از او اجازه می‌گیرم که سؤال بپرسم. با بی‌رغبتی و بی‌حوصلگی جواب می‌دهد و فرصتی لازم است تا متوجه بشود خبری از مزاحمت نیست. فوت و فن گزارشگری جواب می‌دهد و دنیا که می‌گوید بیست‌وشش‌ساله است (درحالی‌که ظاهرش بیش از ۱۸سال نشان نمی‌دهد) پای یک مصاحبه کوتاه می‌نشیند، درحالی‌که سیگار با سیگار روشن می‌کند:

- چی بازی می‌کنین معمولا؟

- هر روز یک چیزی. امروز حکم، فردا شاید چیز دیگه. بعضی وقت‌ها تخته می‌آریم.

- دوست هستین با هم؟

- رفیق که نه، بعضی‌ها شاید، ولی نه همه. بعضی‌ها هم با خونواده‌شون می‌آن. خاطره با نامزدش می‌آد، مهراب و مهران هم برادرن، ولی نه همه...

- پس چه‌طور همدیگه رو پیدا می‌کنین؟

- گاهی همین‌طوری توی خیابون، ولی بیشتر وقتا توی نت.

- چت‌روم یا گروه؟

- هر جایی ممکنه. ولی توی گروه‌های دوستی. یه‌سری گروه‌های تلگرامی هست که بچه‌ها راه می‌ندازن و کم‌کم همدیگه رو پیدا می‌کنیم.

- بازی بیشتر برای سرگرمی هست یا قمار؟

- هر دو. بیشتر بچه‌ها اول برای سرگرمی و دور هم بودن می‌آن ولی خوب اصل بازی شرط‌بندیه.

- سر چیا شرط می‌بندین؟

- هر چیزی ممکنه باشه، ولی معمولا پول. توی بعضی گروه‌ها هم توقع‌های زیادی از همدیگه دارن که هرچی می‌گن انجام بشه. من خوشم نمی‌آد از این تیپ گروه‌ها و بازی نمی‌کنم باهاشون.

- سر چقدر پول شرط می‌بندین؟

- گروه به گروه متفاوته. این گروهی که الان با هم بازی کردیم، بچه‌مایه‌دارن. امروز با دویست شروع کردیم و دور آخر، نفری یک‌تومن گذاشتیم اما قبلا تا نفری پنج‌میلیون هم بازی کرده‌یم.

- شما هم مایه‌داری دیگه؟!

- نه‌بابا، مایه‌دار بودم که الان اینجا نبودم! چهار روز درمی‌آرم، یک‌روزه می‌ذارم وسط. شرط‌بندی همینه دیگه.

- اینا که به قول شما مایه‌دارن چه احتیاجی دارن قمار کنن؟

- بیشتر از سر بیکاری و سرخوشیه، وگرنه خرج یک روز بعضیاشون بیشتر از پولیه که از وسط برمی‌دارن.

- حالا چرا توی پارک دور هم جمع می‌شین؟ توی خونه یا کافه امن‌تر و راحت‌تر نیست؟

- مثل این می‌مونه که بگی چرا توی پارک سیگار می‌کشی! این هم همون‌طوریه دیگه. ننه‌بابا بالاسرت نیست، کسی هم بهت گیر نمی‌ده. خیلی از این بچه‌ها هم رفیق یک‌ساعته هستن، نمی‌شه زیادی بهشون اعتماد کرد. بعضی‌ها هم دنبال مواد هستن، نه همه؛ اینجا راحت‌تر گیر می‌آد. یه‌جور از خونه بیرون‌زدنه و خلاص‌شدن از خونه. بعضی‌ها هم امکانش رو دارن، توی خونه‌ها و کافه‌ها دور هم جمع می‌شن. از هر صدتا گروه، یکی‌شون توی پارک بازی می‌کنن.

در پنج نوبت پیاده‌روی در محلات بیشتر مرفه‌نشین مشهد، بیش از سی مورد از این گروه‌ها را که تعداد اعضای هر حلقه بین شش تا دوازده نفر متغیر است، ملاقات می‌کنیم. از گفت‌وگو با اعضای این حلقه‌های قمار خیابانی یا گوش‌دادن به گپ‌وگفت آن‌ها برمی‌آید که تعدادی از این افراد از مناطق کم‌برخوردار مشهد، پایشان به این پارک‌ها و دورهمی‌های قمار کشیده شده است

بازی شیطانی

رضا نیک‌بین
دکتری فقه و حقوق

دیدگاه

خداوند متعال در قرآن شریف، قماربازی را درکنار شراب‌خواری و بت‌پرستی، اعمال پلید و شیطانی معرفی می‌فرماید و مؤمنان را از این عوامل شیطانی پرهیز می‌دهد (سوره مائده، آیه ۹۰) و همین پرهیزدهی خداوند از قمار و نتایج شوم آن، مبنای فقه و قانون برآمده از آن است.

ماده ۷۹۵ قانون مجازات اسلامی، قماربازی با «هر وسیله‌ای» را ممنوع می‌داند و افرادی را که مرتکب جرم قماربازی می‌شوند، مستحق مجازات به میزان یک تا ۶ماه حبس و یا تا ۷۴ ضربه شلاق می‌داند. همین ماده قانونی تأکید دارد درصورت تجاهر به قماربازی، فرد قمارباز به هر دو مجازات مذکور (هم شلاق و هم حبس) محکوم می‌شود. تجاهر به قماربازی یعنی بی‌پروایی در علنی‌کردن این جرم ازجمله آنچه در قماربازی‌های خیابانی و تبلیغات اینترنتی قمار اتفاق می‌افتد.

همچنین قانون مجازات اسلامی برای خریدار، حمل‌کننده یا نگهدارنده وسایل مخصوص قمار و قماربازی، هرکس که باشد، یک تا سه ماه حبس یا جریمه نقدی درنظر گرفته است. طبیعتا قانون برای دایرکردن قمارخانه یا دعوت مردم به این مراکز، مجازات‌های سنگین‌تری درنظر گرفته است که می‌تواند تا دوسال حبس باشد.

تکلیف وسایل قمار و درآمدهای ناشی از آن چه می‌شود؟ طبق ماده ۷۰۹ همه آن‌ها از بین می‌روند یا به‌عنوان جریمه ضبط می‌شوند و همه کسانی که در مراکز ارائه خدمات مرتبط با قماربازی فعالیت می‌کنند یا به دائرکننده این مراکز جرم کمک می‌کنند، معاون جرم محسوب می‌شوند و مجازاتی برابر مجازات مباشر (تأسیس‌کننده مرکز قماربازی) دارند. قانون، تعریف و تعیین مجازات برای مراکز قماربازی را محدود به قمارخانه‌های فیزیکی نکرده است و این مجازات‌ها، راه‌اندازی هرگونه محفل قمار و قماربازی به‌صورت فیزیکی یا در محیط مجازی را نیز شامل می‌شود.

درباره اینکه آیا صرف بازی با اسباب و وسایل قمار مشمول تعریف جرم قماربازی می‌شود یا نه، تفاوت‌هایی هم در نظر فقهای ارجمند و هم حقوق‌دانان گرامی وجود دارد اما ظاهر مواد قانون مجازات اسلامی نشان می‌دهد که منظور قانون‌گذار از قماربازی مبتنی‌بر قصد و نیت قماركردن است و نه صرفا بازی‌کردن تفریحی با این ادوات (بدون قصد و انجام فعل قمار) و برای تحقق وجه مجرمانه این جرم، وجود هم سوءنیت عام و هم سوءنیت خاص مؤثر است، یعنی برای اینکه (فارغ از عقاب اخروی امر شوم قمار) قانون‌گذار به تجویز مجازات برای قماربازی بپردازد، لازم است که هم بازی‌کننده بداند که آنچه انجام می‌دهد قمار است و هم ضمن انجام بازی قمار، قصد مشارکت در برد و باخت و تحصیل مال طرف مقابل ازطریق قماربازی را داشته باشد.

باید یادآوری کرد که قمار و قماربازی به هر طریقی که از مصادیق تعریف آن در قانون مجازات اسلامی قرار بگیرند، جرم محسوب می‌شوند و با مجازات روبه‌رو خواهند بود؛ به‌ویژه باتوجه‌به رشد روزافزون پدیده شوم شرط‌بندی و قماربازی در فضای مجازی، علاوه‌بر پیش‌بینی مجازات این‌گونه جرایم در قالب قانون جرایم رایانه‌ای، کارگروه تعیین مصادیق مجرمانه، مصوبه‌ای را اختصاصا برای مقابله جدی با این شکل از قماربازی تصویب کرده است و دادستان محترم کل کشور نیز بخشنامه‌ای مهم را دراین‌باره به دادستان‌های سراسر کشور ابلاغ کرده‌اند که طی آن، ارتکاب قمار با هر وسیله‌ای، ولو در فضای مجازی و سایت‌های قمار را حرام و جرم دانسته و بر مقابله جدی و قانونی بر این پدیده مجرمانه تأکید کرده‌اند.